

ຈໍຣະນີ ແລະ ລູກແມງແຄງສີຂຽວ

ໂດຍ: ບັອບ ມາຕິນ (Bob Martin)
ແລະ
ເດບໍຣາ ໄວທ໌ (Deborah White)

Australian Government

Australian Centre for
International Agricultural Research

ສູນວິໄຈກະສິກຳສາກົນ ແຫ່ງອົດສະຕຣາລີ (ACIAR) ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເມື່ອ ເດືອນ ມິຖຸນາ 1982 ຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ອົດສະຕຣາລີ. ACIAR ເຄື່ອນໄຫວໃນຖານະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການຮ່ວມມື ເພື່ອການ ພັດທະນາສາກົນ ຂອງປະເທດ ອົດສະຕຣາລີ ດ້ວຍພາລະກິດ ເພື່ອສ້າງ ລະບົບການກະສິກຳ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນແລະຍືນຍົງ ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງ ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ອົດສະຕຣາລີ. ສູນມອບໝາຍໃຫ້ນັກ ຄົ້ນຄວ້າ ຈາກອົດສະຕຣາລີ ແລະປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຮ່ວມກັນວິໄຈ ໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ປະເທດອົດສະຕຣາລີ ມີຄວາມຊ່ຽວຊານ. ACIAR ຍັງ ເປັນຜູ້ສະໜອງຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ໃຫ້ກັບສູນວິໄຈກະສິກຳສາກົນ (International Agriculture Research Centre) ນຳອີກ.

ຊຸດຜົນການວິໄຈ ຂອງ ACIAR

ຜົນງານຊຸດນີ້ ແມ່ນຜົນການວິໄຈ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນ ຈາກ ACIAR ຫຼື ແມ່ນ ແນວຄວາມຄິດເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ ແລະເປັນເປົ້າໝາຍເພື່ອການພັດທະນາ ຂອງ ACIAR. ຊຸດຜົນງານດັ່ງກ່າວ ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ ໂດຍເນັ້ນໄປທີ່ ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ.

© Australian Centre for International Agriculture Research (ACIAR) 2011
This work is copyright. Apart from any use as permitted under the
Copyright Act 1968, no part may be produced by any process without
prior written permission from ACIAR,
GPO Box 1571, Canberra Act 2601, Australia, aciarc@aciarc.gov.au

Martin B. and White D. 2011. Jorani and the green vegetable bugs. ACIAR
Monograph No. 137b 48 pp.

Originally published in English and Khmer, as ACIAR Monographs Nos 137
and 137a, in 2009

ແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍ: ສຸກພັນສາ ພູຜາສຸກ (Soukphansa Phouphasouk)

ກວດແກ້ບົດແປ ໂດຍ: ດາຣາ ກັນລະຍາ (Dara Kanlaya)

ISBN 978 1 921738 56 2 (ຈັດພິມ)

ISBN 978 1 921738 57 9 (online)

ອອກແບບ ໂດຍ: ເຊີຣິລ ຄໍລິນ (Cheryl Collins Design)

ຈັດໜ້າພາສາລາວ ໂດຍ: ບໍລິສັດ ດອກເກດ ການພິມ (Dokked Publishing Company)

ພິມທີ່: ປານຄຳ ຈຳປາ (Pankham Jampa)

ຮູບແຕ້ມ ໂດຍ: ບອບ ມາຕິນ (Bob Martin)

ຈໍຣະນີ ແລະ ລູກແມງແຄງສີຂຽວ

ໂດຍ: ບັອບ ມາຕິນ (Bob Martin)

ແລະ

ເດບໍຣາ ໄວທ໌ (Deborah White)

ACIAR

www.aciar.gov.au

ຄ.ສ.໒໐໑໑

ບົດນໍາ

ຊາວສວນກໍາປູເຈຍຫຼາຍຄົນ ປູກຖົ່ວເຫຼືອງເປັນອາຊີບ ບັນຫາເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອແມງໄມ້ສັດຕູພືດທໍາລາຍຖົ່ວເຫຼືອງທີ່ປູກ ຢ່າງໜັກໜ່ວງ ສັດຕູພືດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນລູກແມງແຄງສີຂຽວ ໂຕທີ່ເຈາະຝັກຖົ່ວເພື່ອດູດອາຫານ.

ຊາວສວນມັກຈະໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ ແຕ່ເຂົາຜັດບໍ່ຮູ້ຈັກການໃຊ້ຢ່າງປອດໄພ ເພາະຄໍາເຕືອນຕ່າງໆບໍ່ໄດ້ຂຽນເປັນພາສາຂະແມ ຜົນຄື ຊາວສວນບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕ້ອງໃຊ້ໜ້ອຍຫຼາຍ ແລະສິດຖີ່ຊໍາໃດ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ອີກວ່າຈະຕ້ອງໃສ່ເສື້ອຜ້າແລະອຸປະກອນປ້ອງກັນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສານພິດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນເອງ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

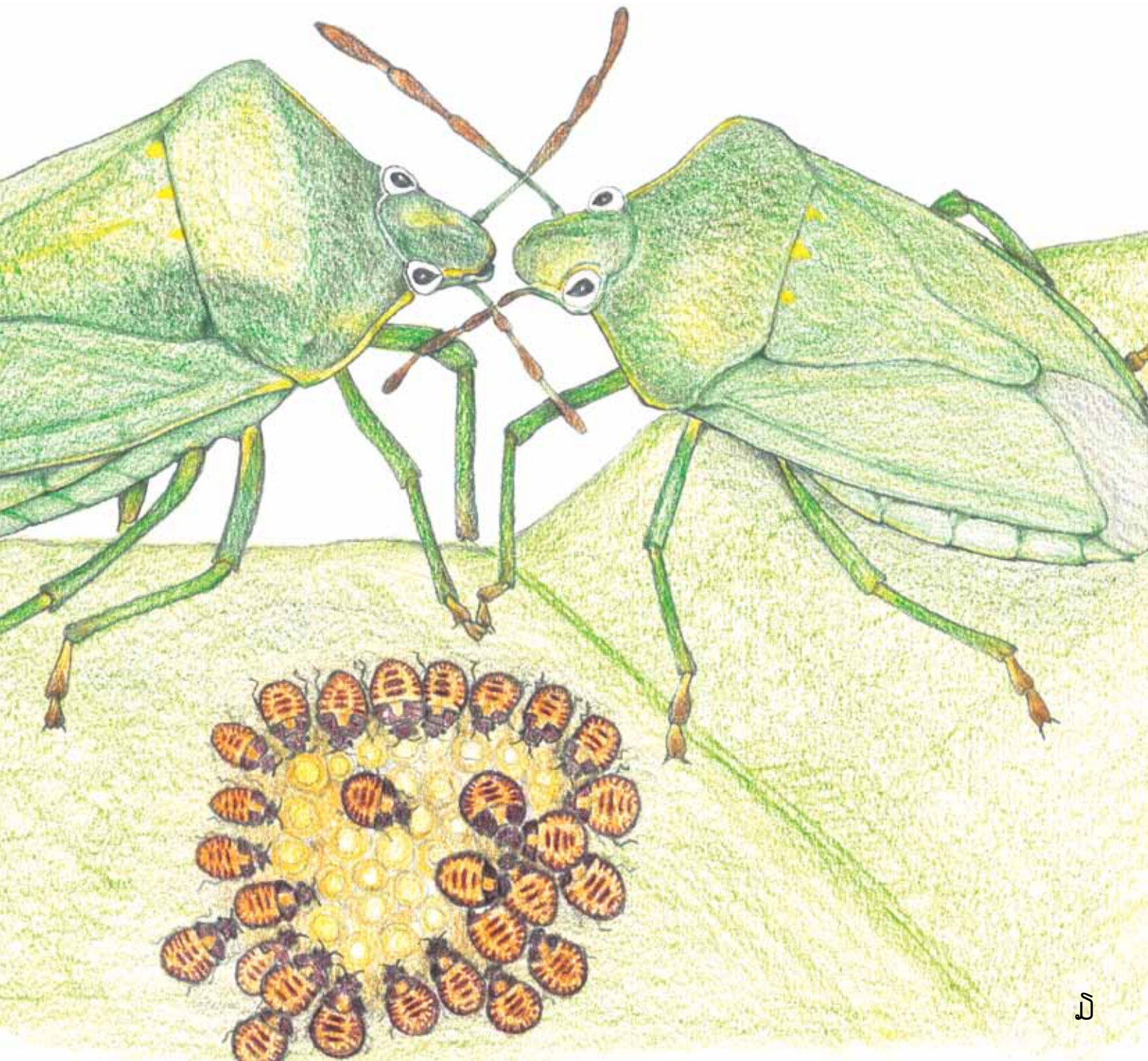
ບັນຫາໜັກຂຶ້ນຕື່ມ ເພາະມີຊາວສວນຈໍານວນໜ້ອຍດຽວ ທີ່ຮູ້ຈັກເຜົ້າສັງເກດ ແລະເຫັນວ່າ ແມງໄມ້ຊະນິດໃດແທ້ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສວນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແມງໄມ້ທຸກຊະນິດເລີຍຖືກພິ່ນຢາຂ້າແມງໄມ້. ນີ້ແຮ່ງອັນຕະລາຍ ເພາະເມື່ອແມງໄມ້ສັດຕູພືດຄືນມາ ມັນສາມາດທໍາລາຍສວນຢ່າງງ່າຍດາຍ ເພາະສັດຕູຂອງມັນຕາຍໝົດແລ້ວ.

ເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ້ານ ສໍາລວດ ພາກເໜືອຂອງກໍາປູເຈຍນີ້ ສະເໜີອີກທາງເລືອກໜຶ່ງ ເພື່ອຈະບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ເກີນຄວາມຈໍາເປັນ ໃນສວນຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະສວນອື່ນໆ. ອັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ການຄວບຄຸມແມງໄມ້ແບບບູຮະນາການ (IPM)* ເຊິ່ງຈະຊ່ອຍຫຼຸດຜ່ອນ ການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ໃນສວນໄດ້.

* ສາມາດເບິ່ງລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ IPM ໄດ້ ຢູ່ໜ້າ ໔໗.

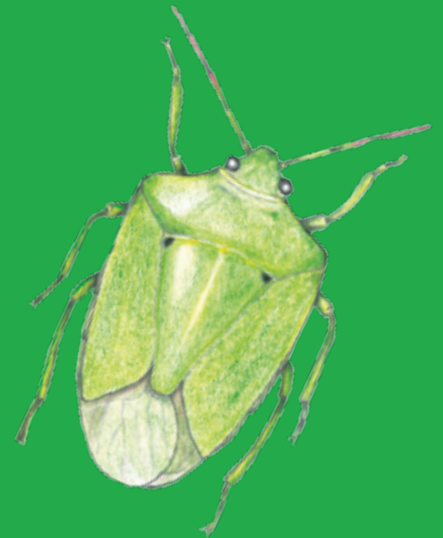

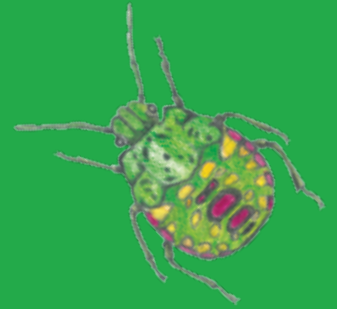
“ອີຫຍັງນັ້ນ ສະເຣດ?” ຈໍຣະນີ ຖາມ
ນ້ອງຊາຍ.

ສະເຣດເອົາແມງໄມ້ສີຂຽວທີ່ຈັບໄດ້ຢູ່ສວນ
ໃຫ້ເອີ້ອຍ ແລະໝູ່ຊີ້ ຣັດຕະນັກ ເບິ່ງ.
ແມງໄມ້ສີຂຽວວົນໄປວົນມາໃນກັບຢາງ.
ສະເຣດຍົກກັບຢາງຂຶ້ນໃຫ້ເອີ້ອຍ ແລະ
ໝູ່ໄດ້ເບິ່ງແຈ້ງໆ.

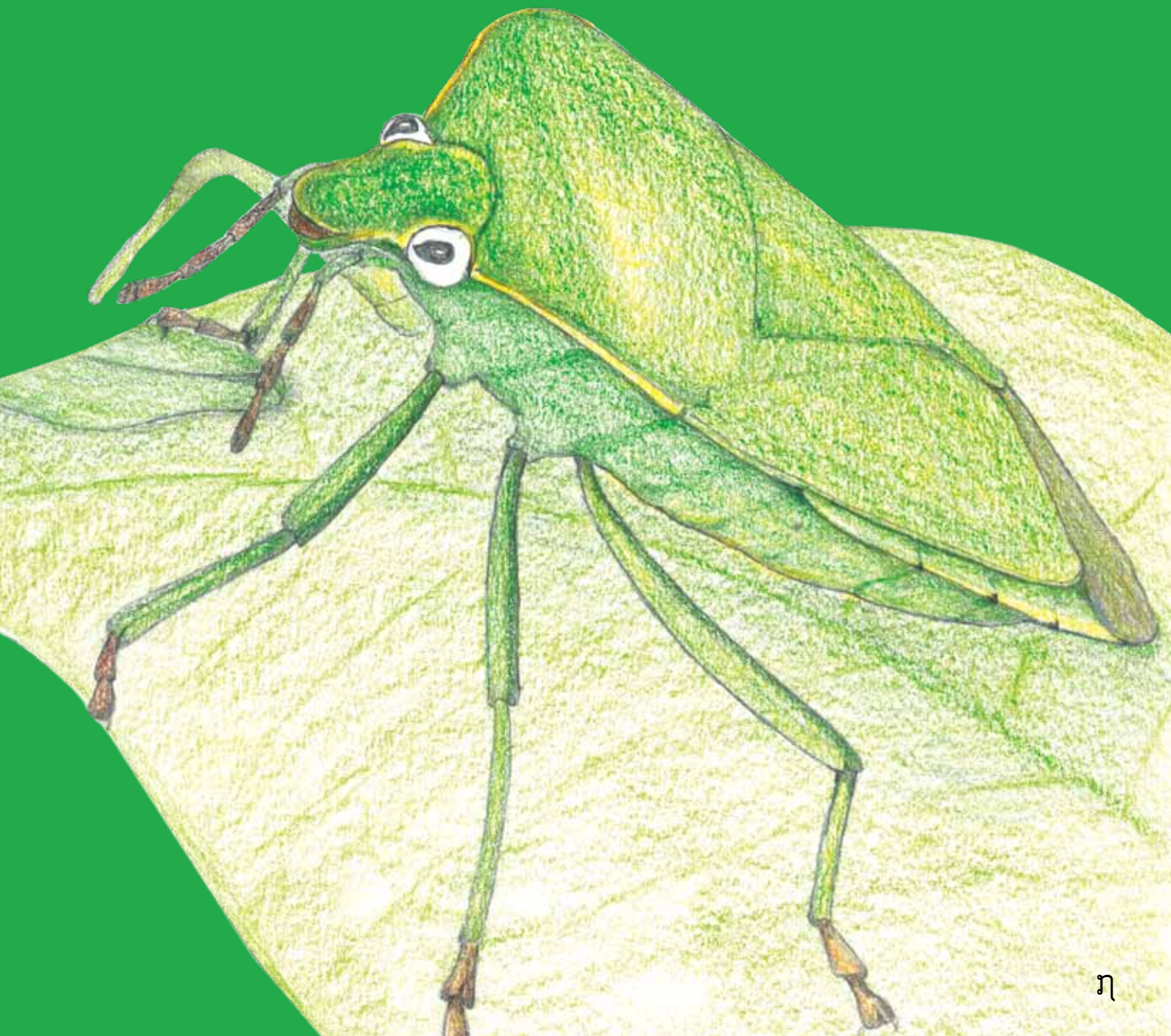

“ໂອ້, ມັນແມ່ນແມງແຄງສີຂຽວ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ເຫັນດົນແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ເຮົາປ່ຽນວິທີເບິ່ງແຍງ
ສວນ. ພໍເຄີຍສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ ເພາະ
ຍ້ານມັນທຳລາຍສວນໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ.”

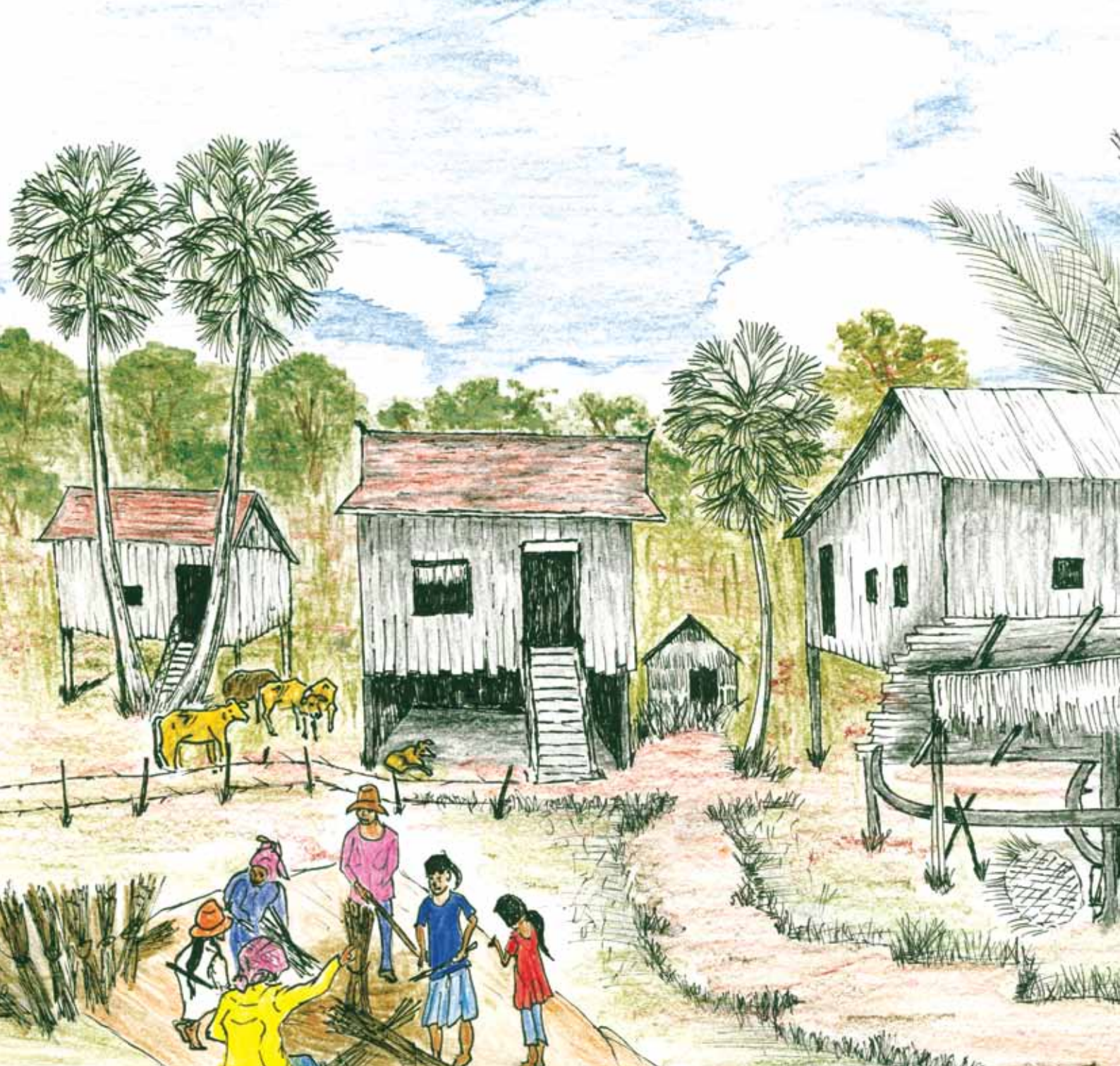
“ແປວ່າສວນຂອງເຮົາພວມຈະຖືກທຳ
ລາຍຫວ່າ?”

“ບໍ່ດອກ ສະເຣດ, ສວນຂອງເຮົາບໍ່ເປັນຫຍັງ
ດອກ, ຂ້ອຍຊົບອກວ່າຍ້ອນຫຍັງ.”

“ບ້ານສຳລວດຂອງເຮົາ ເປັນບ້ານປູກ
ຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະມີແມງໄມ້ຫຼາຍຄືກັນ, ແມງ
ອັນນີ້ລະ ມັນມັກເຈາະຝັກໝາກຖົ່ວເອົາແທ້.”

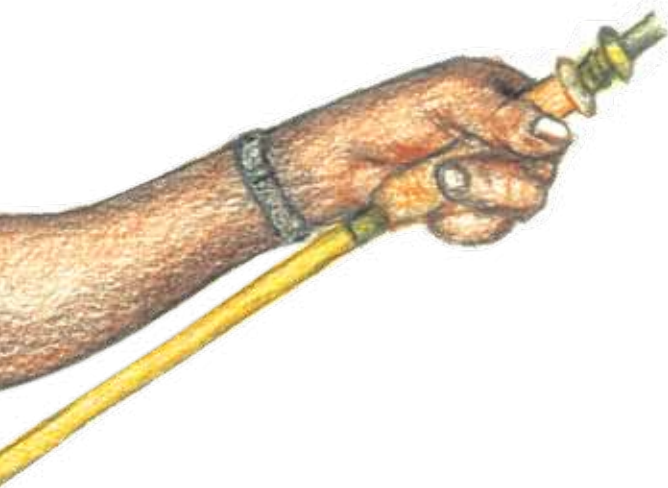
“ຫຼາຍຄອບຄົວສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ເພື່ອປາບ
ມັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຜົນຕະຫຼອດ. ພໍກັບ
ແມ່ກໍເຄີຍຄິດວ່າ ສິດຢາເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດ
ແຕ່ຫຼັງຈາກປີທີ່ຖົ່ວເຫຼືອງຖືກທຳລາຍໜັກປີໜຶ່ງ
ເພິ່ນເລີຍເລີ່ມຊອກວິທີອື່ນ.”

“ໂຊກດີ ປີນັ້ນມີໄທບ້ານເຮືອນໜຶ່ງໄດ້ຖົ່ວ
ຫຼາຍ ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະເລົ່າ
ເລື່ອງທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍລືມ...”

ພໍ່ດາຣາ ແມ່ງລາວຊີ້ເຈັ້ນດາ ກັບລູກສາວຊີ້
ທິດາ ເຮັດສວນຖົ່ວເຫຼືອງ. ຫຼາຍຕໍ່ຫຼາຍປີ
ຜົນຜະລິດຜັດໜ້ອຍລົງໜ້ອຍລົງ. ປີນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຂາຍຖົ່ວໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

ພໍ່ດາຣາໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສຸດ
ລາວສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ຫຼາຍເທື່ອ
ເພື່ອໃຫ້ແມງໄມ້ທຸກໂຕ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ໝາກຖົ່ວລົບນັ້ນ ຕາຍໝົດ.

ຮອດຍາມຝົນມາ ພໍ່ດາຣາບໍ່ສະບາຍ, ລາວໄຂຫຼາຍ
ແລະບໍ່ແຂງແຮງຄືແຕ່ກ່ອນ.
ເດິກຄືນນັ້ນ ພໍ່ດາຣາກໍຖືກພາໄປໂຮງໝໍ.

ເມື່ອທິດາຕື່ນນອນຕອນເຊົ້າ
ແມ່ຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ບອກວ່າ:

“ທິດາເອີຍ... ມີຄືນນີ້... ພໍ່ໄປໂຮງໝໍ
ພໍ່ບໍ່ສະບາຍເດີ້ລູກ” ທິດາເວົ້າຫຍັງ
ບໍ່ອອກ ໄດ້ແຕ່ຄິດກັງວົນ.

ຫຼາຍມື້ຜ່ານໄປ ທິດາແຮງອຸກໃຈ
ຫຼາຍຂຶ້ນ ຍ້ອນຄິດຮອດພໍ່ແຮງ.
ລາວເຮັດວຽກເຮືອນທຸກຢ່າງ
ຮຽບຮ້ອຍ ເພື່ອພໍ່ຈະດີໃຈ
ບາດອອກໂຮງໝໍມາ.

ສວາຍມື້ໜຶ່ງ ຂະນະທີ່ພວມເອົານ້ອງຢູ່ ທິດາຄິດພໍ້ວ່າ
'ພໍ້ບໍ່ສະບາຍຢູ່ໂຮງໝໍ ແລ້ວໃຜຈະເບິ່ງສວນ?'

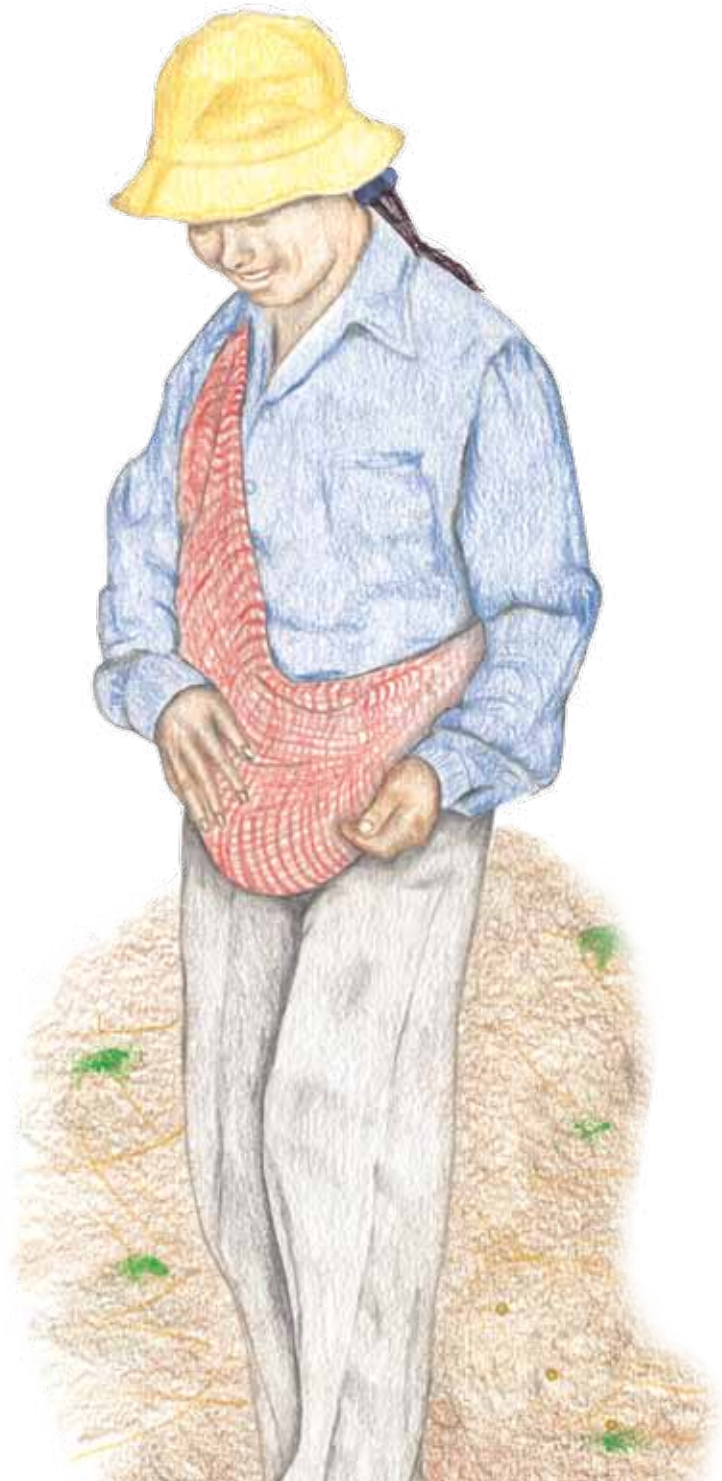

“ຮອດຍາມປູກໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ
ແລ້ວເດີລູກ” ແມ່ບອກທິດາຫຼັງເລີກ
ມາແຕ່ໂຮງຮຽນ.

“ແຕ່ມັນກະຊິຖືກແມງໄມ້ກິນໄດ້
ເຮົາບໍ່ມີຢາສິດຂ້າແມງໄມ້ແລ້ວ”
ທິດາທ້ວງຂຶ້ນ.

“ຟັງແມ່ເດີ ຈັ່ງໃດເຮົາກະຕ້ອງປູກ
ເຮົາບໍ່ມີລາຍໄດ້ທາງອື່ນເລີຍ.”

ທິດາຟັງຄວາມແມ່, ລາວຊ່ອຍແມ່
ເອົາແນວໝາກຖົ່ວ ທີ່ເອົາໄວ້ແຕ່ປີ
ແລ້ວ ໄປປູກ ສອງແມ່ລູກຕ້ອງໃຊ້
ເວລາຫຼາຍມື້.

“ຂ້ອຍບໍ່ຍອມໃຫ້ເຈົ້າຕາຍດອກ”
ທິດາບອກເມັດໝາກຖົ່ວ
“ຂ້ອຍຊິເຝົ້າເບິ່ງເຈົ້າ ຖ້າເບິ່ງວ່າ
ໃຜມັນມາທຳລາຍພວກເຈົ້າ.”

ທິດາເຝົ້າເບິ່ງແມງໄມ້ທີ່ໄຕ່ໄປມາຢູ່ຕົ້ນ
ໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ ມື້ລະຫຼາຍຊົ່ວໂມງ.
ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງ.

ຮອດຍາມທີ່ຕ້ອງສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ເທື່ອທຳອິດ
ທິດາແຮ່ງຄິດຮອດພໍ່. ລາວຄິດເຫັນພໍ່ໃສ່ໝວກສີຂາວ
ເສື້ອຫຼົມໆ ກັບໂສ້ງແນວມີຫຼາຍຖົງ
ແບກຖັງໃຫຍ່ເທິງຫຼັງ.

ມີຊ້າຍພໍ່ຖືບັ້ງສິດຍາວໆ ມີຂວາເທັງກ້ານສູບ
ຂຶ້ນລົງ ສິດຢາອອກຈາກບັ້ງ.
ລາວເຮັດວຽກຫຼາຍ ຊົ່ວໂມງ
ຍ່າງເລາະທຸກແຖວໝາກຖົ່ວ ພົ່ນຢາ ຈົນທົ່ວ.
ແຕ່ປີນີ້ ບໍ່ມີພໍ່.

ຕອນຄ່ຳມາ ແມ່ເຈັບດາ ເອົາອັນໜຶ່ງມາໃຫ້
ທິດາເບິ່ງ ມັນແມ່ນ ສະຫວິງກວາດແມງໄມ້.

“ແມ່ເອົາມາໃຫ້ລູກ ແມ່ຮູ້ວ່າລູກພວມຊອກວ່າ
ແມງໄມ້ໂຕໃດທີ່ທຳລາຍສວນຂອງເຮົາ
ບາງເທື່ອລູກອາດເອົາອັນນີ້ຈັບມັນໄດ້” ແມ່ເຈັ້ນດາບອກ.

ພໍ່ແຕ່ຕີນ ທີ່ດາຈັບເອົາສະຫວີງ
ມຸ່ງໜ້າໄປສວນ ເລາະໄປທຸກແຖວ
ໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ ກວາດສະຫວີງ
ໄປມາ. ບໍ່ແມ່ນວຽກທີ່ງ່າຍປານໃດ.
ທິດາ ທັງຮ້ອນທັງເມື່ອຍ.

ເມື່ອທົດາມາເຮືອນ ເພື່ອເບິ່ງວ່າລາວຈັບຫຍັງໄດ້
ແດ່ ມີແມງໄມ້ປະຫຼາດທີ່ລາວຫາກໍເຄີຍເຫັນ
ຫຼາຍໂຕ. ບາງໂຕຄືມົດ ບາງໂຕເບິ່ງຄືແມງວັນ,
ບາງໂຕເບິ່ງຄືດ້ວງ ແລະຫຼາຍໂຕພໍແຕ່ເປັນເມັດ
ນ້ອຍໆ.

“ແມ່ຄິດວ່າແມ່ນໂຕໃດທີ່ເຈາະຝັກຖ້ວ?”

“ຈັ່ງວ່າເດີ້ ອີກຈັກສອງອາທິດ ບາດຝັກ
ຖ້ວເລີ່ມໃຫຍ່ ລອງໄປກວາດເອົາມາເບິ່ງ
ອີກເນາະ.”

ເປັນການຄອງຖ້າທີ່ຍາວນານ, ທຸກໆມື້ ທິດາທຽວໄປສັງເກດ
ແມງໄມ້. ຈົນເຂົ້າມື້ໜຶ່ງ ຕອນທີ່ພວມນັ່ງມິດໆສັງເກດເບິ່ງຕົ້ນ
ໝາກຖົ່ວ ລາວເຫັນບາງຢ່າງ.

ທິດາເຫັນແມງໄມ້ໂຕໜຶ່ງ ກິນແມງໄມ້ອີກໂຕໜຶ່ງ
ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ. ລາວຄິດອີດູແມງໄມ້ທີ່ຖືກກິນ
ແຕ່ທັນໃດນັ້ນ ລາວກໍຮູ້ເມື່ອວ່າ ມັນພວມຈັບຢູ່
ເທິງຕົ້ນໝາກຖົ່ວທີ່ພວມໃຫຍ່ ‘ແມ່ນໂຕນີ້ບໍ່
ທີ່ເຈາະຜັກໝາກຖົ່ວ’ ລາວເລີ່ມສົງໄສ.

ລາວສັງເກດຕົ້ນອື່ນໆ, ແມ່ນອີຫຼີ ແມງໄມ້ແນວ
ດຽວກັນ ຈັບຢູ່ທຸກຕົ້ນ.

“ແມ່ນສູນີ້ເນາະ” ທິດາບອກໂຕເອງ.

ລາວຟ້າວແລ່ນເມື່ອເຮືອນ ໄປບອກແມ່.

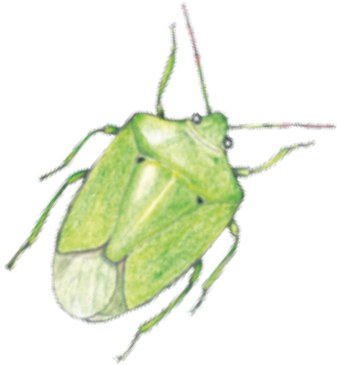

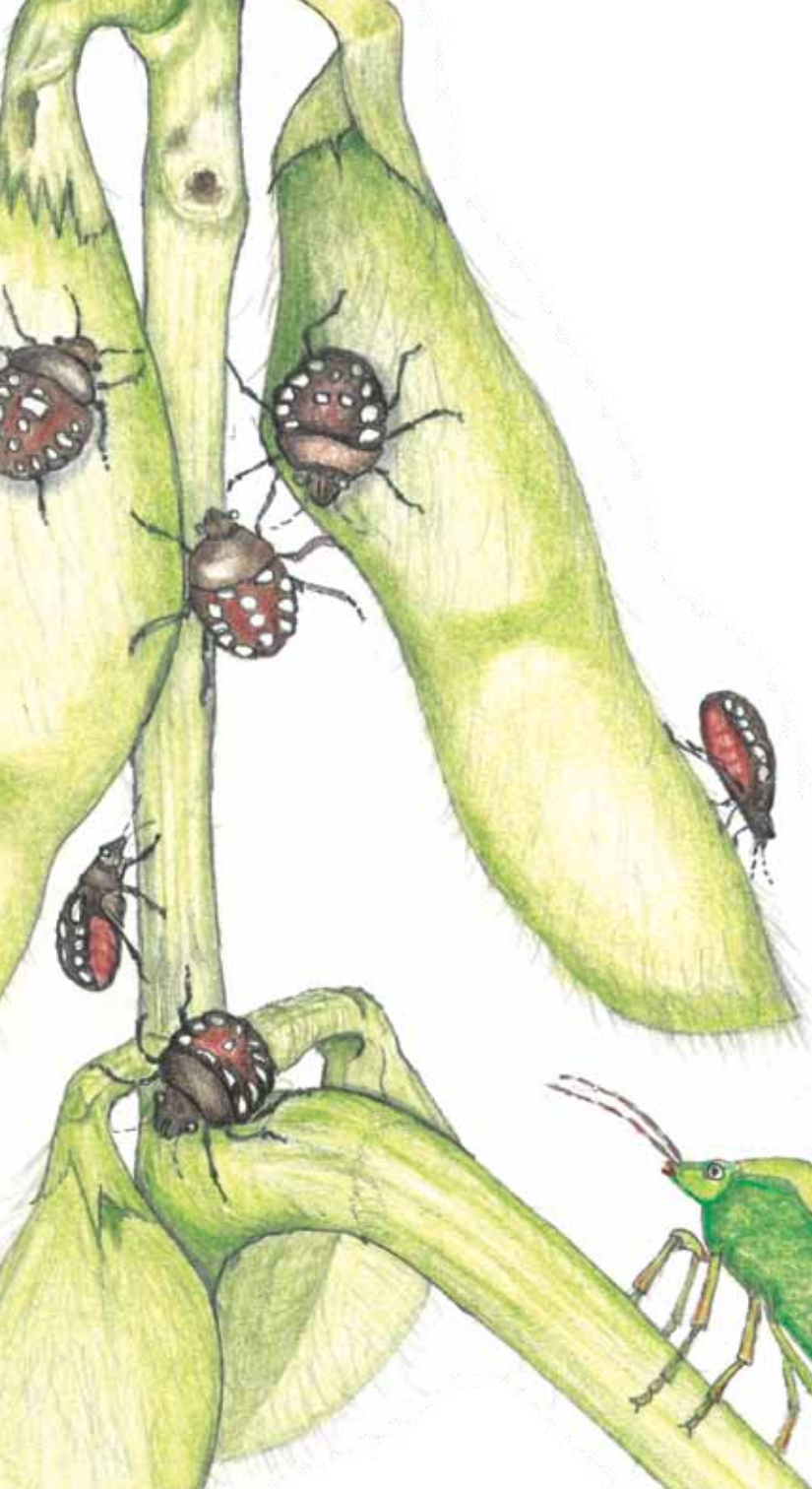
“ແມ່! ເຮົາຮູ້ແລ້ວ ວ່າແມ່ນຫຍັງເຈາະຝັກໝາກຖົ່ວ! ເບິ່ງແມ້!”
ທິດາທັງຮ້ອງ ທັງຍູ້ປະຕູ ແລະຖືພົ້ວໝາກຖົ່ວງາມໆ.

ແມ່ເຈັ້ນດາລຸກຂຶ້ນຢືນ ເບິ່ງຄັກໆ. ລາວຕ້ອງຫົບຕາເຂົ້າ
ຈຶ່ງເຫັນແມງໄມ້ໂຕນ້ອຍໆ ພວມຄານໄປມາຕາມພົ້ວໝາກຖົ່ວ
ທີ່ທິດາຖື.

“ພວກແມງໄມ້ທີ່ຈັບຢູ່ຕາມຝັກນີ້ລະ ມັນຕ້ອງແມ່ນໂຕທີ່
ທຳລາຍສວນຂອງເຮົາ!”

“ເກັ່ງຫຼາຍ ລູກແມ່” ແມ່ເຈັ້ນດາຍ້ອງລູກ
“ບາດນີ້ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ໃຜເປັນໂຕການ”

“ເຮົາເຫັນແມງໄມ້ໂຕໃຫຍ່
ມາກິນແມງພວກນີ້ນໍາ
ເຮົາເຫັນແມງໄມ້ຕັ້ງຫຼາຍແນວ
ຢູ່ສວນ ລູກວ່າ ພວກໂຕໃຫຍ່ໆ
ມັນຕ້ອງມາກິນແມງອັນນີ້ແຫຼະ!”
ທິດາເວົ້າຢ່າງຕື່ນເຕັ້ນ.

“ແມ່ນໄດ້ເນາະລູກ ພວກແມງໄມ້
ໂຕໃຫຍ່ ຄືຊິມາຊ່ອຍເຮົາ. ແຕ່ຄື
ຈະຕາຍໝົດຕອນເຮົາ ສິດຢາ.”

ທິດາກັບແມ່ເຈັ້ນດາ ຢາກຄັກໃຈກັບ
ຄວາມຄິດຂອງໂຕ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ
ມີໂຮງຮຽນກະສິກໍາຊາວບ້ານ ຢູ່ບ້ານ
ສໍາລວດ ຈຶ່ງໄປຖາມຢູ່ຫັ້ນຕື່ມ.

ຄືທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດ ຄົນຢູ່ໂຮງຮຽນບອກວ່າ
ແມງໄມ້ໂຕນ້ອຍໆທີ່ທິດາເຫັນ ເປັນໂຕ
ທີ່ດູດນໍ້າລ້ຽງຈາກຝັກຖົ່ວເຫຼືອງ.

ມັນແມ່ນລູກແມງແຄງສີຂຽວ.
ມັນກໍມີສັດຕູຕາມທຳມະຊາດ
ທັງແມ່ກາຝາກແລະແມງໄມ້
ທີ່ກິນມັນເປັນອາຫານ.

ຊາວນາຄວນຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງຄັກໆ
ວ່າມີແມງໄມ້ແນວໃດແດ່ໃນສວນ
ກ່ອນຈະຕັດສິນໃຈສິດຢາຂ້າແມງໄມ້
ເພາະຢາຈະຂ້າ ທັງພວກແມ່ກາຝາກ
ແລະແມງໄມ້ທີ່ກິນລູກມັນຈົນໝົດ.

ບາດພວກໂຕລູກທີ່ໜີລອດຄືນມາ
ມັນຈະແຜ່ພັນເພີ່ມຈຳນວນເປັນຫຼາຍ
ເທົ່າໂຕ ຍ້ອນບໍ່ມີສັດຕູຂອງມັນຢູ່ຫັ້ນ
ແລ້ວ.

ທິດາກັບແມ່ເຈັນດາ ຈຶ່ງດູແລສວນແບບທຳມະດາ
ພຽງແຕ່ໝັ່ນຫຼືກາຫຍ້າ ແລະກວດກາວ່າ ມີ
ແມງໄມ້ຊະນິດໃດແດ່ ຢູ່ໃນສວນ.
ຝັກຖົ່ວເຫຼືອງຕຶ່ງເຕັມ ແກ່ນກ້ຽງສີເຫຼືອງນວນ.
ການເກັບກ່ຽວປີນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ.

‘ສວນຂອງຂ້ອຍມີຜູ່ດູ່ແລ
ດີຢູ່ແລ້ວ.’ ທິດາບອກໂຕເອງ.

ເມື່ອຖົ່ວແກ່ເປັນກູ້, ເຈັ້ນດາຂໍໃຫ້ໄທບ້ານ
ມາຊ່ອຍກູ້.

ມື້ນັ້ນ ທຸກຄົນມາແຕ່ເຊົ້າ ສີໜ້າສົດໃສ
ເວົ້າຢອກໄຍກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

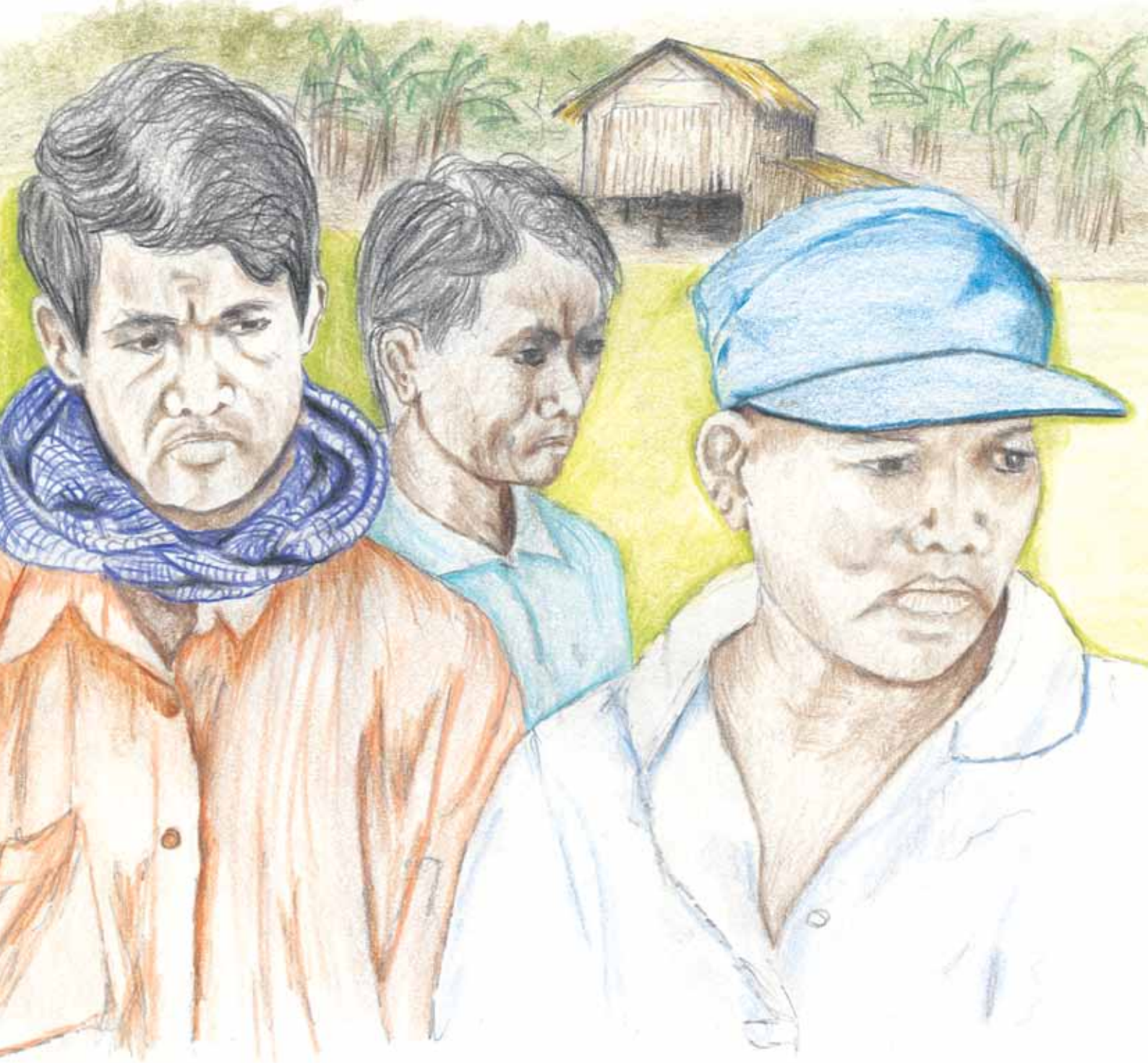

ຜູ້ໃດກໍຕື່ນວ່າ ສວນໄທເຮືອນຄືໄດ້ຜົນປູກ
ຫຼາຍແທ້. ທິດາແລະແມ່ເຈ້ນດາ ຮູ້ດີວ່າ
ເປັນຍ້ອນການດູແລເອົາໃຈໃສ່ສວນ
ແລະການທີ່ມີແມງໄມ້ຫຼາຍຊະນິດ
ຊ່ອຍເບິ່ງແຍງແລະກິນສັດຕູພືດ.

ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າ ທຸກຄົນມີຄວາມສຸກແລ້ວ.

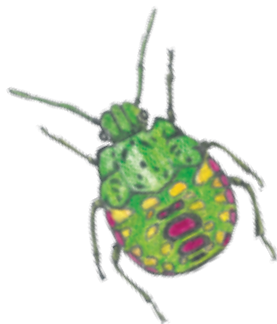

ປີນັ້ນ ໄທບ້ານຫຼາຍຄົນໄດ້ຜົນຜະລິດ
ໜ້ອຍຫຼາຍ. ບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງ
ຖ້ວຄືບໍ່ງາມຄືສວນແມ່ເຈັນດາ. ທິດາ
ຢາກຊ່ອຍ ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ແມ່ເຊີນໄທບ້ານມາ
ເຮືອນ. ທຸກຄົນທີ່ມາ ພັງທິດາຢ່າງຕັ້ງໃຈ
ທິດາກໍເລົ່າທີ່ມາຂອງຜົນຜະລິດອັນສົມບູນ
ໃຫ້ພັງ.

ທິດາອະທິບາຍໃຫ້ຟັງວ່າ ບໍ່ແມ່ນແມງໄມ້ທຸກຊະນິດ
ບໍ່ດີ ບາງໂຕເປັນປະໂຫຍດກັບຊາວສວນຫຼາຍ
ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຢາກໃຫ້ລອງບໍ່ສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ເບິ່ງ.
ລາວຍັງເອົາໂຕທີ່ທຳລາຍສວນຖ້ວນເຫຼືອງມາໃຫ້
ເບິ່ງ.

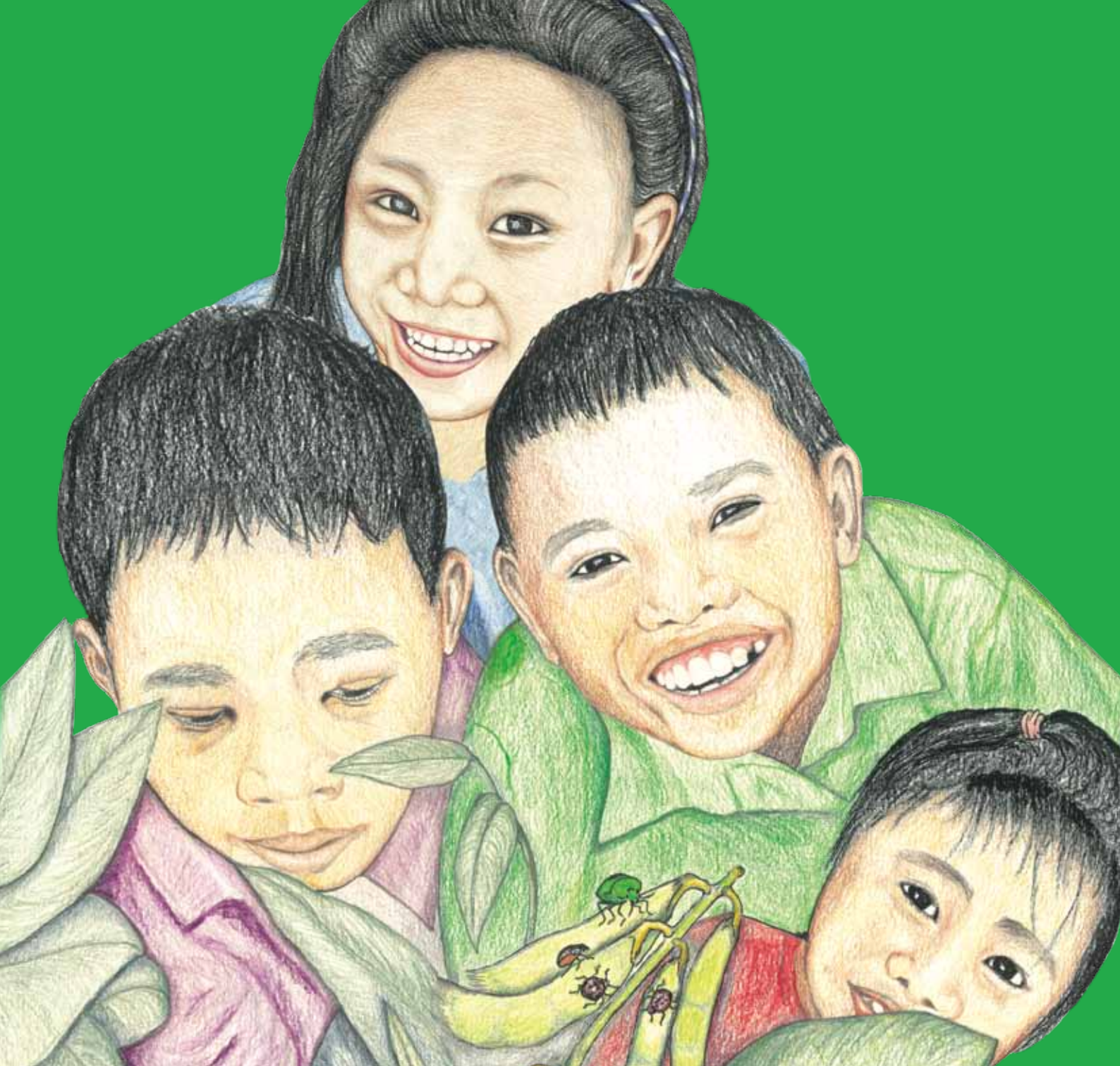
ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈເບິ່ງລູກແມງແຄງສີຂຽວ ທີ່ຖືກຈັບ
ຢູ່ໃນຫຼອດນ້ອຍໆ ທີ່ທິດາເອົາໃຫ້ເບິ່ງໄຄວ່ຄົນ.

ໄທບ້ານຮຽນຮູ້ທີ່ຈະກຳຈັດລູກແມງແຄງສີຂຽວ
ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂ້າແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດໄປນຳ.
ແມ່ເຈັ້ນດາບອກວ່າ ການເບິ່ງແຍງສວນແບບທີ່
ຄອບຄົວເພິ່ນເຮັດ ເອີ້ນວ່າ ‘ການຄວບຄຸມແມງ
ໄມ້ແບບບູຮະນາການ (IPM)*’

* ສາມາດເບິ່ງລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ IPM ໄດ້ ຢູ່ໜ້າ ໔໗.

“ຊັ້ນລະ ສະເຣດເອີຍ, ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານດອກ
ເພາະເຮົາເບິ່ງແຍງສວນແບບ IPM.

ລູກແມງແຄງສີຂຽວດ້າມໜ້ອຍ ເຮັດຫຍັງ
ໝາກຖົ່ວເຫຼືອງຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ດອກ”
ຈໍຣະນີບອກນ້ອງຢ່າງສະບາຍໃຈ.

“ດຽວນີ້ ສວນເຮົາມີແມງໄມ້ຊະນິດດີແລ້ວ ຫວາ?”

“ມີລະເນາະ ຫາກບາງໂຕຫ້ັນນ້ອຍຫຼາຍ
ຈົນເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນດອກ”

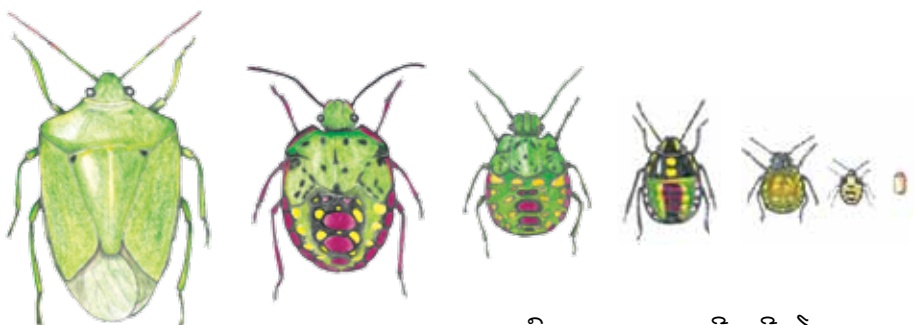
“ພໍ່ແມ່ເຮົາໄປຮຽນເລື່ອງ IPM ມາແຕ່ໃສລະ”

“ເຈົ້າບໍ່ຈີ່ຊັ້ນເບາະ ? ເຈົ້າຍັງນ້ອຍຫຼາຍ
ຕອນພໍ່ກັບແມ່ໄປເຮືອນທິດາຄົນນັ້ນ”

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ ທິດາແລະແມ່ເຈັ້ນດາ ບອກກັບໄທບ້ານ.

ແມງໄມ້ບໍ່ດີ

ນອກຈາກລູກແມງແຄງສີຂຽວ ຍັງມີແມງໄມ້ຊະນິດອື່ນອີກ ທີ່ເປັນໂຕທຳລາຍພືດສວນ.

ວົງຈອນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງ

(*Nezara viridula*)

ພວກທີ່ມັກເຈາະດູດນ້ຳລ້ຽງ ໄດ້ແກ່:
ແມງແຄງເຕີຍ ແລະເພັງ.

ໜອນທີ່ເກີດຈາກໄຂ່ແມງກະເບື້ອກາງ
ຄົນຫຼາຍຊະນິດ ມັກກິນໃບ ເຈາະເຂົ້າ
ໄປໃນຝັກຖົ່ວ ຫຼືໜ່ວຍໝາກໄມ້ ແລະ
ກິນແກ່ນ.

Brown bean bug: ແມງແຄງເຕື້ອ
(*Riptortus linearis*)

Aphids: ເພັງ

Caterpillar: ບົ້ງ

Moth: ແມງກະບີ້

ແມງໄມ້ດີ

ມີຈຳພວກແມງໄມ້ທັງແມງມຸມຫຼາຍຊະນິດ ທີ່ກິນແມງໄມ້ອື່ນ ເປັນອາຫານ. ບາງແນວກໍໄຂ່ໃສ່ແມງໄມ້ອື່ນ (ແມ່ກາຝາກ) ພວກນີ້ ເອີ້ນວ່າ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ແມງໄມ້ດີ ເພາະມັນບໍ່ທຳລາຍພືດທີ່ປູກໃນສວນ.

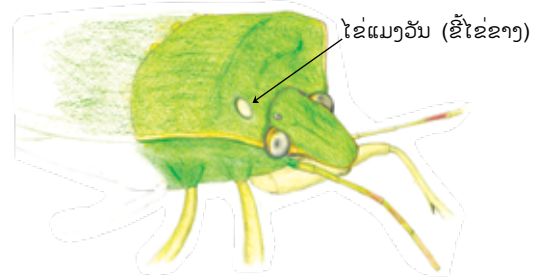
ມີແມງວັນຫຼາຍຊະນິດ ທີ່ໄຂ່ໃສ່ໂຕແມງແຄງສີຂຽວ ໜອນຂອງແມງວັນເຕີບໃຫຍ່ ແລ້ວຈຶ່ງໝົນອອກມາ ແມງໄມ້ທີ່ຖືກແມງວັນໄຂ່ໃສ່ ຈະຕາຍກາຍເປັນອາຫານຂອງໜອນ.

ຕໍ່ໂຕນ້ອຍໆບາງຊະນິດ ມັກໄຂ່ຊ້ອນໃສ່ໄຂ່ແມງແຄງສີຂຽວບາດໄຂ່ແຕກອອກມາ ແມ່ນລູກຕໍ່ອອກມາແທນລູກແມງແຄງ.

ແມງໄມ້ບາງແນວ ເຊັ່ນ ແມງມຸມ, ຕໍ່, ແມງມ້າ, ມົດ, ແມງເຕົາຄຳ, ແມງປົກແຂງ ແລະອື່ນໆ ມັກກິນແມງໄມ້ຫຼາຍຊະນິດ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສັດຕູພືດ.

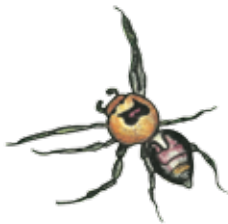
Parasitic fly: ແມງວັນ (ແມ່ກາຝາກ) (*Trichopoda pennipes*)

Parasitic wasp: ຕໍ່ (ແມ່ກາຝາກ) (*Trissolchus basalis*)

Lady beetle: ແມງເຕົາຄຳ

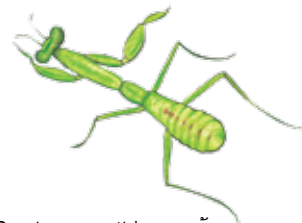
Spider: ແມງມຸມ

Ant: ມົດ

Shield bug: ແມງປົກແຂງ

Praying mantid: ແມງມ້າ

Predator wasp: ຕໍ່

ບາດນີ້ແມ່ນທີ່ເຈົ້າແລ້ວ.

ເລົ່າໃຫ້ຄົນເຮືອນຂ້າງຟັງ ກ່ຽວກັບ
ເລື່ອງ IPM ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້
ໂທບ້ານສໍາລວດທຸກຄົນ. ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ຈົ່ງແມງໄມ້ດີໆ ໄວ້ສູ້ກັບແມງແຄງ
ສີຂຽວ!

ການຄວບຄຸມແມງໄມ້ແບບບູຮະນາການ (IPM)

IPM ແມ່ນວິທີການຄວບຄຸມແມງໄມ້ສັດຕູພືດ ແບບປະສົມປະສານ ເຊິ່ງຊ່ອຍໃຫ້ຊາວສວນ ຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ລົງ. ບາງວິທີການ ທີ່ໃຊ້ຄວບຄຸມແມງໄມ້ສັດຕູພືດ ໃນສວນຖົ່ວເຫຼືອງ ມີດັ່ງນີ້:

- ເບິ່ງແຍງໃຫ້ເຕັ້ນຖົ່ວແຂງແຮງດີ
- ລົງມືປູກແຕ່ເຕັ້ນລະດູການ ຫຼີກລ່ຽງຍາມທີ່ແມງໄມ້ແຜ່ຫຼາຍ.
- ຕິດຕາມເບິ່ງຈຳນວນແມງໄມ້ ສັງເກດລະດັບການທຳລາຍສວນຂອງມັນ.
- ຮັກສາແມງໄມ້ດີ ໄວ້ຕໍ່ສູ້ກັບແມງໄມ້ບໍ່ດີ.
- ໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ໃນເມື່ອ ຈຳເປັນແທ້ໆ ແລະໃຊ້ຫຼາຍຊະນິດ ສະຫຼັບກັນ ແຕ່ລະເທື່ອ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ແມງໄມ້ສັດຕູພືດ ລື່ງຢາຊະນິດໃດໜຶ່ງ.
- ຄວບຄຸມຫຍ້າ ເພາະຫຍ້າເປັນສິ່ງດຶງດູດແມງໄມ້ສັດຕູພືດ.
- ຫຼີກລ່ຽງການປູກພືດທີ່ດຶງດູດສັດຕູພືດ ລະຫວ່າງຮອບວຽນການຜະລິດ.
- ປູກພືດກັບດັກ (ພືດທີ່ແມງໄມ້ມັກ) ປົນສວນຖົ່ວເຫຼືອງ ເພື່ອໃຫ້ສັດຕູພືດໄປຫາພືດກັບດັກຫຼາຍກວ່າ.
- ລົມກັບຊາວສວນຄົນອື່ນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈນຳກັນ ເພື່ອການຄວບຄຸມແມງໄມ້ ຢ່າງໄດ້ຜົນ ໃນວົງກວ້າງ.
- ເລືອກພືດຊະນິດທີ່ທົນທານຕໍ່ພະຍາດແລະສັດຕູພືດ.

ໂຮງຮຽນຊາວນາ

ແມ່ນໂຮງຮຽນທີ່ບໍ່ມີຫ້ອງ ບໍ່ມີຝາ, ໃນຕົວຈິງ ໂຮງຮຽນ ຊາວນາ ແມ່ນການໂຮມໂຕກັນຂອງ ຊາວນາ-ຊາວສວນ (ປະມານ 30 ຄົນ ຂຶ້ນໄປ) ໃນບ້ານ. ເຂົາເຈົ້າພໍ້ກັນ ອາທິດລະເທື່ອ ຕະຫຼອດລະດູການປູກຝັງ ເພື່ອມາໂອ້ລົມ ແລກປ່ຽນກັນ ກ່ຽວກັບ IPM ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຢາຂ້າ ແມງໄມ້ ແລະການເຮັດສວນ ຢ່າງຍືນຍົງ.

ທ່ານສາມາດສຶກສາເລື່ອງ IPM ຈາກຖານຂໍ້ມູນຂອງ ກົມການກະເສດແລະທີ່ດິນກະສິກໍາ, ກະຊວງ ກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະການປະມົງ ກໍາປູເຈຍ

(www.maff.gov.kh/eng/depts/daald.html)

ຄໍາຂອບໃຈ

ປຶ້ມຫົວນີ້ ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ ຈາກຊາວບ້ານ ສໍາລວດ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງພາກຕາ
ເວັນຕົກສຽງເໜືອ ຂອງປະເທດກໍາປູເຈຍ. ປະຊາຊົນເຂດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ນໍາເອົາຄວາມ
ຄິດກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມແມງໄມ້ແບບບູຣະນາການ (IPM) ໄປໃຊ້ຢ່າງຈິງຈັງ.

ພວກເຮົາຂໍຂອບໃຈ ບັນດາຜະແນກສຶກສາແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາເມືອງ ໃນ
ປະເທດ ກໍາປູເຈຍ. ຂໍຂອບໃຈ ຄູອາຈານ, ນັກຮຽນ ແລະ ຄະນະອໍານວຍການ
ໂຮງຮຽນ ເພື່ອການພັດທະນາ ແຫ່ງສະຫະສະຫວັດ MJP ບ້ານສໍາລວດ. ທ່ານ
ພິນ ຈັນທິ, ທ່ານ

ນິນ ຊາຍາ ແລະ ທ່ານ ປິນ ທາຣາ ທີ່ໄດ້ແປຕົ້ນສະບັບປຶ້ມຫົວນີ້ ເປັນພາສາຂະ
ແມ. ແລະຂໍຂອບໃຈ ACIAR ຜູ້ອຸປະຖໍາທຶນ ສໍາລັບວິໄຈ ແລະຈັດພິມປຶ້ມຫົວນີ້.

ສະບັບພາສາລາວ ທີ່ທ່ານພວມອ່ານຢູ່ ແມ່ນຜົນງານການແປ ຂອງ ທ່ານ ສຸກພັນ
ສາ ພູຜາສຸກ ແລະ ທ່ານນາງ ດາຣາ ກັນລະຍາ ແຫ່ງ ສະມາຄົມ ຮ່ວມນໍ້າໃຈກັບ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ກິລາ ແຫ່ງຣາຊະອານາຈັກກຳປູເຈັງ ໄດ້ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ມູນນິທິ Maddox Jolie-Pitt (MJP) ເພື່ອສ້າງຕັ້ງ “ສະໂມສອນພິທັກສິ່ງແວດລ້ອມ (Eco-Ranger Club)” ໃນສີ່ໂຮງຮຽນເປົ້າ ໝາຍ ໃນເມືອງສຳລວດ ແຂວງພະຕະບອງ.

ປຶ້ມຫົວນີ້ ເປັນຜົນໄດ້ຮັບສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ສະໂມສອນພິທັກ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອສອນເດັກນ້ອຍ ເລື່ອງການ ຄວບຄຸມແມງໄມ້ແບບບູຮະນາການ (IPM) ແລະຜົນດີຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ຂອງ IPM. IPM ຈະຊ່ອຍຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຢາ ຂ້າແມງໄມ້ ເຊິ່ງຈະເປັນຜົນດີ ແກ່ຮ່າງກາຍຂອງຊາວສວນ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ. ເດັກເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ດີ ແລະນຳແນວ ຄວາມຄິດນີ້ ໄປບອກພໍ່ແມ່ຕໍ່.

ພວກເຮົາວາງແຜນໄວ້ວ່າ ປຶ້ມຫົວຕໍ່ໄປ ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຜົນດີ ຂອງການຢຸດເຊົາ ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະຜົນດີຂອງການ ຮັກສາສັດປ່າ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃກ້ກັບບ້ານຄົນ.

ຢຸດເຊົາການຊີ້ຂາຍໄມ້ ແລະ ສັດປ່າ ຜິດກົດໝາຍ. ມາຊ່ອຍ ກັນຮັກສາ ເຂດອະນຸຮັກຊີວະນາໆພັນສຳລວດ ໄວ້ໃຫ້ລູກຫຼານ ຮຸ່ນຕໍ່ໄປ.

Stephan Bogner, ອຳນວຍການ ອາວຸໂສ MJP

ACIAR

www.aciar.gov.au

ສະມາຄົມຮ່ວມນ້ຳໃຈກັບເດັກນ້ອຍລາວ (ALC)

